

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/107/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7611207871
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Angela Čechová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7611207871.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Angely Čechovej a členov senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a JUDr. Ľuboša Kunaya vo veci žalobcu C. I., H. Y., F. Č.. X, zast. JUDr. Jozefom Bendžalom, Spišská Nová Ves, Letná 27, proti žalovaným 1/ I. Y., G., H. T. M. X, 2/ Michalovi Kolejovi ml. bytom Nižné Repaše č. 4, o určenie vlastníckeho práva a vypratanie nehnuteľností, o odvolaní žalobcu proti rozsudku 7C 86/2011 - 75 z 23.1.2012 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Účastníkom sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou po zmene žalobného návrhu domáhal, aby súd určil, že pôvodne žalovaní I. Y., nar. X.XX.XXXX a jeho manželka, žalovaná v X.rade Z. Y., nar. X.X.XXXX, obidvaja bytom T. M. č. 4, sú vlastníkami ich nádvoria - parc.č. XX/X zapísanej na LV č. XXX s novou pôvodnou výmerou, bez vlastníctva spoločnej prístupovej cesty, ďalej sa domáhal rozhodnutia, aby cesta č. XXX sa cez jeho pozemok zrušila. Ďalej navrhoval, aby súd určil žalovaným povinnosť vypratať nehnuteľnosť - spoločnú prístupovú cestu k parcelám č. 14/.1, XX, XX, XX a XX a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd prvého stupňa rozsudkom žalobu zamietol a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Vychádzal zo žalobného návrhu žalobcu a z jeho účastníckej výpovede, ktorý uviedol, že kúpou v r. 1981 a následne nájomnou zmluvou užíval parc.č. XX, XX, XX a XX/X zapísané na LV č. XXX v k.ú. T. M., že na uvedené parcely bola jediná prístupová cesta, ktorá je teraz predmetom sporu a ktorú Michal Y. st. nadobudol pri právnom úkone vyvlastnenia spoločného nádvoria parc.č. XX/X o výmere 442 m² zapísanej na LV č. XXX k.ú. T. M. súdnym rozhodnutím v konaní 4C 750/82. Uviedol, že uvedené by bolo v poriadku, ale na mape to bolo neoprávnene zakreslené geodetom. Ďalej uviedol, že v r. 1999 si odkúpil susediace parcely č. XX, XX a XX zapísané na LV č. XXX v k.ú. T. M. aj so spornou prístupovou cestou a že keď sa v apríli r. 2011 rozhodol, že si postaví oplotenie okolo svojej parcely č. 28, vyzval I. Y. st. a jeho syna, (teraz žalovaný - poznámka odvolacieho súdu), aby odstránil ním uložené palivové drevo - metrovicu, ktorá je na prístupovej ceste. Žalovaní sa s ním začali hádať, že oni si cestu kúpili a na potvrdenie podvodu si zavolali geodeta na vykolíkovanie neopodstatnene získanej parcely, namiesto toho, aby dojednali nápravu. Po vlastnom prešetrení zistil, že žalovaní nehovoria pravdu, že cestu geodeti „omylom“ v obecnom meraní v r. 1970 zamerali, keď na parcelách, ktoré on neskôr kúpil nikto nebýval a žalovaný v 1.rade tak protizákonne bez akéhokoľvek titulu si dal geodetom túto zakresliť.

Žalovaný tak „vliezol“ do jeho parcely č. 28, hoci tam doteraz bol pôvodný drevený plot, ktorý on odstránil pred ôsmimi rokmi a po ktorom ostala brázda v teréne. Žalobca v písomnom návrhu ďalej uviedol, že na zániku spomínanej prístupovej cesty sa pracovalo, lebo k jeho pozemkom parc. č. XX a XX viedla prístupová cesta č. XXX a bez majetkovej podstaty bola predĺžená cez jeho parc. č. XX k parc. č. XX N. I.. Cesta č. XXX bola v roku 1970, keď to geodeti sporne zamerali, neprejazdná, lebo v nej vyrazil prameň a vytvorilo sa bahnisko. Cestu on neskôr odvodnil navožením asi 50 m³ kameniva, zavalcoval ju a slúži občanom dodnes. Je to cesta do poľa. Túto cestu si on neprisvojil, hoci si ju vybudoval, čo ho stálo finančné prostriedky a je to teraz aj prístupová cesta k jeho novému domu. Žalobca predložil so žalobou výpis z LV č. XXX v kat. území T. M., snímku mapy spornej nehnuteľnosti z roku 1940 a 1999 v kat. území T. M., výpis z LV č. XXX, kúpnu zmluvu registrovanú Štátnym notárstvom v Spišskej Novej Vsi pod č. RI 566/86, stavebné povolenie zo 7. 10. 1987, prílohu mapy k stavebnému povoleniu, kúpnopredajnú zmluvu registrovanú Štátnym notárstvom v Spišskej Novej Vsi pod č. R 944/87 a notársku zápisnicu N 317/99, podľa ktorej bol schválený vklad kúpnej zmluvy pod č. V 825/99 a písomnú predžalobnú výzvu doručenu žalovaným dňa 9. 5. 2011. Žalovaní vo vyjadrení k žalobe uviedli, že žalobu žalobcu neuznávajú, že v r. 1999, keď si žalobca zakúpil parc.č. 28, 29 a 30, nechal si ich zároveň aj vytyčiť geodetom, že asi pred piatimi rokmi si svojpomocne pomocou meracieho pásma opäť zameral pozemok a ohradil ho provizórnym plotom a že ho vtedy upozornili, že zasiahol plotom do obecného pozemku. Uviedli tiež, že žalobcovi nejde o prístupovú cestu k jeho domu, ale o to, aby si postavil pekný obdĺžnikový plot a preto chce zasiahnuť aj do ich pozemku. Poukázali na to, že žaloba zavádza súd, keď tvrdí, že k svojmu domu sa ináč nemôže dostať, lebo k nemu má prístupovú cestu z iných parciel, ktoré využíva aj jeho sused chatár a iní obyvatelia Nižných Repáš pri vstupe na svoje záhrady a lúky. Parcelu č. 14/1 žalobca nikdy nevyužíval. Ďalej uviedli, že pri zameraní pozemku bola prítomná aj zástupkyňa starostky obce, nakoľko bol preukázaný zásah žalobcu do pozemku obce. Napokon uviedli, že s parc. č. 470 - cestou, ako ju žalobca označil, oni nemajú nič spoločné, že predmetná cesta je spoločná pre ostatných obyvateľov Nižných M., ktorí ju využívajú na prechod na svoje záhrady a lúky. Na svoju obranu v konaní predložili výpis z LV č. XXX, kópiu rozsudku 4C 750/82, kópiu z pozemkovej mapy, na ktorej sú zakreslené sporné pozemky a geometrický plán č. 993-3604-30-82 vyhotovený pre majetkové právne vysporiadanie parcely č. 14/1 a ďalších.

Súd vykonal v konaní rozsiahle dokazovanie a zistil, že pôvodní žalovaní I. Y. st. a manželka Z. boli výlučnými bezpodielovými spoluvlastníkmi parc.č. 14/1, ktorá bola zameraná geometrickým plánom z 8.11.1982, ktorej takto zamerané hranice žalovaní v prírode aj rešpektujú. Návrh žalobcu bol od počiatku zmätočný a nepresný a žalobca napriek poučeniu súdu, aby sa dal zastúpiť kvalifikovaným právnym zástupcom naďalej trval na svojom návrhu. Z poslednej úpravy petitu, ktoré žaloba urobil podaním zo 7.7.2011 súdu vyplynulo, že žalobca sa domáha zriadenia vecného bremena, teda práva jeho prechodu cez časť parc.č. 14/1 vo vlastníctve žalovaných s tvrdením, že po tejto parcele v minulosti chodil, vozil na ňu stavebný materiál pri stavbe rodinného domu, že k jeho domu - rekreačnej chalupy okrem prechodu cez túto parcelu nie je žiadna iná vhodná prístupová cesta. Na základe toho v konaní súd zameral dokazovanie na zistenie, či u žalobcu boli splnené zákonné dôvody na zriadenie vecného bremena a to či už vydržaním alebo či je potrebné zriadiť takéto vecné bremeno do budúcnosti z dôvodu, že nie je možná iná prístupová cesta k jeho domu. Dokazovaním zistený skutkový stav právne posúdil podľa ust. § 151n ods. 1 až 3 OZ, § 151o ods. 1,2, a § 134 ods. 1 a 4 OZ a uzavrel, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia, keď opakovane vypovedal, že v minulosti chodil cez parc.č. 14/1 do svojho domu ako cez prístupovú cestu. Zo všetkých svedeckých výpovedí ako aj z výpovedí žalovaných a ich zástupcu súd zistil, že žalobca chodil do svojho domu z úplne inej strany, okolo domu neb. p. I. a táto prístupová cesta k jeho domu je možná a prístupná aj teraz. Uvedené je zrejme z predloženej fotodokumentácie, že medzi parc.č. 14/1 žalovaných a pozemkom pod domom žalobcu. Žalobca si postavil kamenný múr, ktorý je v niekoľkometrovom navýšenom svahu, takže takýto terén skutočne nie je vhodnejší ako ten, ktorým doteraz inou prístupovou cestou chodí žalobca do svojho domu. Nakoľko žalobca nepredložil žiadne relevantné svedectvá o svojom tvrdení, že po spornej parcele žalovaných kedysi chodil, nebolo možné urobiť záver, že vydržal právo prechodu „po akejsi časti parc.č. 14/1“ a z dokazovania nevyplývalo, že by u žalobcu vznikla nevyhnutná potreba zriadiť vecné bremeno na spornej parcele do budúcnosti. Ani ďalšie tvrdenia žalobcu, ktorými sa snažil dementovať zákonný titul nadobudnutia vlastníckeho práva žalovanými k parc.č. 14/1, neboli dokazovaním preukázané. Z rozsudku 4C 750/82 je totiž zrejme, že žalovaní nadobudli parc.č. XX/X riadnym zákonným spôsobom, avšak nie vydržaním, ako tvrdil žalobca, ale zrušením a vyporiadaním podielového spoluvlastníctva k pôvodným parc.č. XX,XX,XX a k parc. XX zo zápisnic č. XX a 211. Súd zo spisu v uvedenej veci

nezistil, že by sporná parcela mala vzniknúť z akýchsi iných parciel, ktoré mali byť v r. 1970 nesprávne zamerané. Na základe vykonaného dokazovania, v časti žaloby, ktorým žalobca žiadal určiť, že cesta č. 470 sa cez jeho pozemok - parc.č. 21 ruší dospel súd k záveru, že aj táto nie je dôvodná, nakoľko z dokazovania nevyplývalo o aké skutkové tvrdenia sa žalobca pri tomto nároku opiera a táto časť žaloby sa javí ako zmätočná a je opäť len prejavom svojvôle žalobcu, je to jeho predstava, ako by si on do budúcnosti predstavoval vhodné využívanie svojich pozemkov. Treťou časťou žaloby sa žalobca domáhal vypratania nehnuteľností žalovanými a to spoločnej prístupovej cesty k parc.č. 14/1, XX, XX, XX a XX. Uvedený žalobný nárok posudzoval súd podľa § 123, 124 a 126 ods. 1 OZ. Zistil z LV č. XXX a LV č. XXX, že parc.č. XX,XX a XX sú v bezpodielovom spoluvlastníctve C. I. a jeho manželky I. a parc.č. XX, ktorá je neidentická a ku ktorej na založenie listu vlastníctva je potrebný geometrický plán. Ani pri dokazovaní súvisiacom s touto časťou žaloby nezistil také dôvody, ktoré by opodstatňovali dôvodnosť nároku žalobcu, aby žalovaní mali vypratať parc.č. XX/X, resp. vytvoriť nejakú prístupovú cestu k ich parcele, ako aj k parcele I. a žalobcu. Pokiaľ ide o tento nárok súd z výpovede žalobcu vyvodzoval, že žalobca sa zrejme domáha odstránenia dreva, ktoré na pozemok svojich rodičov mal uložiť I. Y. ml. V konaní však nebolo zistené, že by drevo bolo uložené čo i len sčasti na pozemku žalobcu, resp. aby drevo uložené na pozemku žalovaných malo brániť vstupu žalobcu do jeho domu. Z predloženej fotodokumentácie je totiž zrejmé, že drevo je uložené v dostatočnej vzdialenosti od múra postaveného žalobcom, teda od hraničnej čiary sporných pozemkov a že žiadnym spôsobom nezasahuje do pozemku žalobcu. Preto aj túto časť žaloby v celom rozsahu zamietol vychádzajúc pritom aj z výpovedí, z ktorých vyplynulo, že v čase, keď žalobca vozil stavebný materiál na výstavbu domu, žalovaní súhlasili, aby mohol vstupovať na ich pozemok pri vození stavebného materiálu, to však nie je podkladom ani dôvodom na to, aby aj do budúcnosti bolo umožnené žalobcovi právo vstupu na pozemok žalovaných. Pokiaľ sa žalobca takého konania by sa dopúšťal, dochádzalo by z jeho strany k zásahu do vlastníckeho práva žalovaných. O trovách konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov ich náhradu nepriznal, nakoľko žalovaní, ktorí mali v konaní úspech, náhradu trov konania od neúspešného žalobcu nepožadovali.

Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca. Uviedol v ňom predovšetkým, že rozsudok okresného súdu úplne odbočil od jeho žiadosti a zle nasmeroval aj jeho výpovede, aj falošné výpovede svedkov neprofesionálnym spôsobom, keď zisťoval, či sa po dotknutej prístupovej ceste č. 128 chodilo alebo nie. Poukázal na to, že súd v konaní mal vykonať jednoduchý úkon a to zistenie nadobudnutia parc.č. XXX žalovanými a spôsobom využitia spomínanej parcely pred nadobudnutím. Poukázal na to, že parc.č. 128 bola časťou jedinej obecnej cesty, ktorá viedla cez obec, ktorá po postavení mosta cez rieku Torysu asi pred 100 rokmi v blízkosti, asi 30 m, a vtedy sa zmenil charakter a ostáva len ako prístupová a príjazdová cesta k príľahlým parcelám č. XXX až XXX, kým si ju pri obecnom meraní asi v r. 1970 nedal určite za úplatu prikresliť žalovaný p. Kolej. O tom, že cestu č. 128 p. Kolej si prisvojil, sa on dozvedel až v r. 1999, keď kúpil parc.č. 28,29 a 30 od C. a do rúk sa mu dostala snímka mapy príslušných parciel, že po tomto zistení sa snažil dojednať nápravu so žalovanými, ale neúspešne a že spor vznikol až v máji v r. 2011, kedy si chcel postaviť plot medzi parc.č. XX/X a parc.č. XX, že žalovaní si prizvali geodeta a on im vykolikoval hranice podľa kótou, ktoré sfalšoval asi v r. 2005 na katastri a dokonca v mape vygumoval parc.č. 128. Uviedol, že má kópiu originálu mapy a je aj na iných úradoch, že podľa týchto podkladov vykolikoval spomínané hranice, preto on nesúhlasil s meraním a preto prosí krajský súd o pridelenie súdneho znalca - geodeta, aby zistil spôsob nadobudnutia vlastníctva parc.č. XXX ku svojej parc.č. XXX Y. a overil hranice parc.č. XXX/X mapy z r. 1940, kedy tam žili ľudia, gazdovali a strážili disciplinovane svoje hranice dvorov. Konštatoval, že je mu ľúto, že musel k rozhodnutiu prizvať súd na rozriešenie sporu, no bol prinútený preto, lebo na parc.č. XX sa hlásia záujemci - dediči a jedinou úradnou prikreslenou cestou, hoci nikdy nebola, bola prikreslená geodetom v tom istom období, pri obecnom meraní v r. 1970, kedy bola zrušená cesta 128, je cesta č. 470, ktorá vedie priečne cez jeho pozemky, meter okolo jeho domu, tesne okolo studne, zdroja pitnej vody, z ktorej je napojený na vodovod do domu. Preto žiada krajský súd o zrušenie rozhodnutia okresného súdu v plnom znení a vynesenie rozsudku v zúženom rozsahu: 2/cesta č. 470 sa zruší cez jeho pozemok, parc.č. XX, všetko zapísané Katastrálnym úradom C., Správa katastra W. pre obec T. M.. 3/ žalovaní sú povinní vypratať nehnuteľnosť - spoločnú prístupovú cestu k parc.č. XX/X, XX, XX, XX a XX do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Tieto výroky ruší v tomto konaní a dáva ich na samostatné konanie. Ďalej navrhol, aby súd zväzil jeho žalobu a vynesol tento rozsudok: 1/súd určuje, že žalovaní sú vlastníckmi ich nádvorja č. LV XXX č. parc.č. XX/X s novou, pôvodnou výmerou, bez vlastníctva spoločnej prístupovej cesty. Žalovaní sú povinní nahradiť mu aj trovy konania vo výške 400,- €.

Žalovaní vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedli, že sú vlastníkami parcely č. XX/X, na ktorú majú list vlastníctva a že vlastníctvo parcely bolo potvrdené súdnym rozhodnutím 4C 750/82. Pokiaľ žalobca v odvolaní uvádza, že parc.č. XX/X (staré číslovanie 128) bola časťou obecnej cesty, podľa nich je to nezmysel a klamstvo, že žalobca tiež klame, pokiaľ uvádza, že p. Y. si v r. 1970 za úplatu dal prikresliť dajaký pozemok. Poukázali na to, že spôsob nadobudnutia pozemku je vysvetlený v súdnom rozhodnutí 4C 750/82 a tiež v súdnom rozhodnutí 7C 86/2011. Za klamstvo považujú aj tvrdenie žalobcu, že chodil po parc.č. 14/1 (podľa žalobcu cesta 128), lebo menovaný nikdy tade nechodil, lebo sa tam nedalo vyjsť a to kvôli členitému terénu a navyše medzi parcelami XX/X a 21 bol starý kamenný plot s drevenou nadstavbou, čo dokázali aj svedkovia a nimi priložené staré dobové fotografie. Uviedol tiež, že cesta č. XXX nekončila pred „akousti“ gazdovskou bránou, ako to uvádza žalobca, že z cesty č. 470 sa cez otvorenú šopu prechádzalo na nádvorie domov parciel č. XX a XX. Dali do výraznej pozornosti súdu, že s cestou č. 470 nemá ich rodina nič spoločné, a ani ich pozemky s touto cestou nesusedia. Podľa nich žalobca je špekulant, ktorý si chce v jednom súdnom spore vyriešiť svoj problém, keď mu cesta č. XXX pretína jeho pozemok. Osobitne upozorňujú súd na to, že parc.č. XX/X nazval „cestou“ len žalobca. Pokiaľ žaloba uvádza, že spor vznikol v máji v r. 2011 je pravda v tom, že žalobca si chcel postaviť plot a to tak, že chcel zarovnať parc.č. 14/1 a zasiahol aj do obecného pozemku. Pokiaľ žalobca v odvolaní hovorí o nejakom falšovaní na katastri v r. 2005 konštatovali, že ich rodina na katastri nerobila žiadne majetkové úpravy a ani nič podobné. Na záver považovali za potrebné zhrnúť takto: keď žalobca v r. 1981 a následne v r. 1999 kúpil parc.č. XX,XX,XX,XX/X, XX,XX a XX, kupoval ich podľa aktuálneho stavu na katastri, mal si dať parcely zamerať a urobiť geometrický plán a tak by vedel, čo mu patrí a nerobil si nárok na parcely susedov. Žalobca v konaní nepredložil žiadne relevantné dôkazy, nemal ani svedkov, na súde klamal, vymýšľal a zavádzal súd. K svojmu domu má prístupovú cestu z iných parciel a z parc.č. XXX, ktorú využívajú aj iní obyvatelia Nižných M.. Z parc.č. 14/1 žalobcanikdy nechodil k svojmu domu. Navrhli odvolaciemu súdu zamietnuť žalobu a potvrdiť rozsudok súdu prvého stupňa.

Po predložení veci odvolaciemu súdu, žalobca podaním z 30.4.2012 oznámil, že žalobný návrh doručený prvostupňovému súdu 7.7.2012 v znení pozmeňovacích a doplňujúcich návrhov berie v plnom rozsahu späť a navrhuje súdu, aby zrušil ním napadnutý rozsudok a konanie zastavil. Odvolací súd ohľadne späťvzatia žaloby žalobcom postupoval podľa § 208 O.s.p. a vyzval žalovaných, aby sa vyjadrili, či so späťvzatím žaloby súhlasia. Žalovaní nesúhlasili so späťvzatím žaloby, preto odvolací súd v zmysle § 208 O.s.p. rozhodol o nepripustení späťvzatia žaloby (uznesenie 11 Co 107/2012 - 117 z 12.4.2013). Vzhľadom na oznámenie žalovaného v 1.rade, I. Y. st., že žalovaná v 2.rade Z. Y., zomrela 25.4.2012, odvolací súd postupujúc procesne podľa § 107 ods. 2,3 O.s.p. zistil z Osvedčenia o dedičstve po poručiťke Anne Kolejovej, vydané súdnou komisárkou, notárkou JUDr. J. W. dňa 3.8.2012 pod sp. zn. 5D 83/2012, 4D not 130/2012, že nehnuteľnosť - parc.č. 14/1 ako aj ostatné nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX kat. úz. Nižné M. nadobudol syn - I. Y. ml., preto v ďalšom konaní pokračoval odvolací súd s ním, ako právny nástupcom pôvodne žalovanej v 2.rade.

Odvolací súd prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. keďže v posudzovanej veci nejde ani o jeden z prípadov uvedených v § 214 ods. 1 O.s.p. (za dodržania podmienok § 156 ods. 3 O.s.p., keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu najmenej päť dní pred jeho vyhlásením), a to v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1,3 O.s.p. a rozsudok potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vo výroku vecne správny.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku z hľadísk odvolacích dôvodov uplatnených žalobcom v odvolaní vrátane toho, ako ich obsahovo vymedzil, dospel k záveru, že súd prvého stupňa úplne zistil skutkový stav veci, vzal do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov a prednesov účastníkov vyplynuli, na zistený skutkový stav aplikoval správne právne predpisy, ktoré aj správne vyložil. Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými a právnymi závermi, ku

ktorým dospel súd prvého stupňa, ako aj s odôvodnením napadnutého rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje.

Skutočnosti, ktoré navrhovateľ vo svojom odvolaní uvádza, nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku. Z odvolacieho návrhu uvedeného navrhovateľom v podanom odvolaní vyplýva, že navrhovateľ je nespokojný s rozhodnutím prvostupňového súdu najmä pokiaľ zamietol jeho žalobu o určenie, že „žalovaní sú vlastníkami ich nádvoria č. LV 302, č. parc. 14/1, s novou, pôvodnou výmerou, bez spoločnej prístupovej cesty,“ keďže iba v tejto časti navrhuje, aby bolo rozhodnuté v zmysle tohto žalobného petitu. Odvolací súd ani ohľadne tohto žalobného návrhu navrhovateľa nezistil nesprávnosť skutkových zistení či nesprávnosť právneho posúdenia. Závery súdu prvého stupňa majú dostatočný podklad v obsahu spisu a je zrejmé, že otázku vlastníctva k pozemku - parcely č. XX/X ako aj spôsob nadobudnutia vo výmere ako je zapísaná na LV č. XXX, súd zistil z právoplatného rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves 4C 750/82. Z uvedeného skutkového zistenia vyvodil správny skutkový a následne právny záver, ktorý v rozsudku aj náležite odôvodnil. Pokiaľ za takého dôkazného stavu nenariadil navrhovateľom navrhované znalecké dokazovanie - geodetom, niet čo súdu vyčítať.

V odvolacom konaní účastníci neuplatnili náhradu trov, preto bolo rozhodnuté, že sa im náhrada nepriznáva (§ 224 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p.).

Rozhodnutie prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.